

Hámori Eszter – életútinterjú

Készítette: Rozsonits Tamás

A beszélgetés időpontja: 2022. szeptember 21., Budapest, VII. kerület, Peterdy utca
Szerkesztett, tömörített, kiegészített, lábjegyzetelt változat.

Rozsonits Tamás: Mikor és hol születettél?

Hámori Eszter: Budapesten, 1970. szeptember 22-én, ami azért fontos, mert a 22 egy érdekes szám. Több ismerősöm is ezen a napon született. Édesapám, Dr. Hámori Attila épületgépész-mérnök, a Gázművek beruházásosztály-vezetője volt, több találmánya van. Édesanyám sajnos már nem él, könyvtár-magyar szakon végzett. A könyvek szeretetét ő ragasztotta rám. Dolgozott az idegen nyelvű könyvesboltban, majd a Ferihegyi Repülőtér könyvtárába került, aminek idővel a vezetője lett, ahol a keze alatt elképesztően fejlődött az intézmény. Büszke vagyok a szüleimre, mert a saját szakmájukban nagyon sokra vitték. Mindketten budapesti családból származnak. Anyukám családja egy nagyon nagy szeretetben, meleg légkörben élő familia, így az unokatestvéreimmel, Ágival és Gáborral szinte édestestvéri a viszonyunk. Keresztapám, anyu bátyja és a felesége a mai napig olyanok, mintha a szüleim lennének, óriási formák! Apukám húga Hámori Ildikó színésznő, olyan közegben nőttem fel, hogy a művészetek szeretete határozta meg az alaphangulatot. Emlékszem a nagy családi ebédekre, ahogy például Miklós¹ mesélt Major Tamásékról²... gyerekkoromban meglevenedett ezeknek a legendáknak az élete. Ildikó,³ a keresztanyám is gyakran bevitt magával próbákra a színházba, amikor picike voltam, így a színház is már elég korán az életem része lett. A szüleim elváltak, amikor tizenhárom éves voltam, az nehéz időszak volt. Édesapám második házasságából született egy féltestvérem, Bálint, akit imádok! Fantasztikus srác, nagyon okos és csupa szív, közgazdász, már a saját üzletét viszi. Boldog vagyok, hogy van egy ilyen öcsém.

Rozsonits Tamás: Hol nőttél fel?

Hámori Eszter: A Római fürdőn laktunk öt éves koromig mindannyian egy nagy családi házban. Dédnagymamám, nagymamám, keresztanyám. A dédnagymamám nagyon meghatározó személyiség az életemben. Anyunak is hamar vissza kellett mennie dolgozni, és azt mondta, egy emberre bíz, a dédi a főnök velem kapcsolatban, aki egy nagyon vehemens székely asszony volt, picike, de mindenkit osztott. Már reggel ötkor fenn volt, és – habár már volt mosógép –, de ő azért is teknőben mosott a kútnál, kékítő, mosószappan és csapkodta a ruhákat... óriási volt... sütötte a kürtőskalácsot a teraszon. Aztán a III. kerületbe költöztünk a Kiscelli kastély mellé, amit szintén imádtam. Azokat a házakat akkoriban építették, és hasonló életkorú emberek laktak ott, velem hasonló korú gyerekekkel. Rengeteget bandáztunk, jó időszak volt. A Frankel Leó (most Újlaki) általános iskolába jártam, nagyon szerettem, ellentétben az ovival, amit utáltam. Minden reggel sírtam három éven keresztül.

¹ Szinetár Miklós (1932–): Kossuth- és kétszeres Jászai Mari-díjas opera-, televíziós és filmrendező, forgatókönyvíró, érdemes és kiváló művész, a Magyar Állami Operaház korábbi főigazgatója, a Magyar Televízió egykori elnökhelyettese.

² Major Tamás (1910–1986): Kétszeres Kossuth-díjas színész, rendező, színházigazgató.

³ Hámori Ildikó (1947–): Kossuth- és Jászai Mari-díjas színművész.

Rozsonits Tamás: Már korán csajszis voltál? Fodros ruha, copfok...

Hámori Eszter: Akkor még nem, talán nyolc-tíz éves koromban kaptam pörgős szoknyát, azt nagyon bírtam, meg persze belebújtam anyu magas sarkú cipőibe, kirúzsoztam magam, ilyesmik, de nem nagyon voltam az a kislányos kislány. Babázní persze szerettem, volt Barbie babám,⁴ Monchhichim,⁵ meg a barátnőimmel kitaláltunk egy csomó játékot: például postásost, amikor pecsételgettünk, mesenyomda, órákig elvöltünk ezekkel. Alig vártam, hogy Ági unokatesóm jöjjön, arra mindig nagyon készültem. A mai napig rengeteget hülyülünk együtt.

Rozsonits Tamás: Élénk kislány voltál?

Hámori Eszter: Nagyon sokat olvastam kicsi koromtól. Ötödikig napközis voltam, aztán hazamenős, és nagyon élveztem, hogy délután egyedül voltam otthon.

Rozsonits Tamás: Mik voltak a kedvenc tantárgyaid?

Hámori Eszter: A magyart mindig nagyon szerettem, és a biológiát.

Rozsonits Tamás: Mi volt a kedvenc könyved akkoriban?

Hámori Eszter: *A két Lotti*,⁶ és a magyar népmesék. Aztán anyu elkezdett Agatha Christie⁷-könyveket adni a kezembe, azokat faltam. Meg a Búvár zsebkönyvek. Aztán a Pöttyös és Csíkos⁸ könyvek. Szepes Mária.⁹ Később jött Kurt Vonnegut,¹⁰ Salinger¹¹ és még sokan mások.

Rozsonits Tamás: Sulin kívüli elfoglaltságokra jártál? Például érdekelt a sport?

Hámori Eszter: Nem, béna voltam, habár jártam jégtánagra, dzsesszbalettre, később művészi tornára, gimiben vívni. Mindig sportoltam valamit, de a mai napig inkább azért szeretem, mert nagyon feldob a mozgás. A hímzés viszont nagyon lefoglalt, meg a kötögetés, horgolás. Énekben nem voltam tehetséges, de furulyázni tanultam, majd fuvoláztam. Egy barátnőmmel, aki gitározott, kamaradarabokat játszottunk, és voltak fellépéseink. Nagyon emlékezetes, amikor Esztergomban, a Bazilika lépcsőjén zenéltünk. Ez akkor fejeződött be, amikor két hónapig fel sem tudtam kelni, annyira fáj a derekam, a mai napig nem derült ki, hogy miért. Aztán magától elmúlt. Emiatt kaptam egy fűzöt, az is marha jót tett az önbizalmamnak. Amúgy is minden felborult akkor, amit addig csináltam. Jött minden délután a gyógytorna, az úszás. Az orvos a zenéléstől is eltiltott, amit nagyon nehezen éltem meg. Hetedikes koromban vették le a fűzöt, de tornából akkor is felmentett maradtam. Szaporodtak a gátlásaim kiskamasz lányként. A csajok egy része akkor amúgy is csúnyácska, békácska lesz. Levették a fűzöt, aznap levágattam a hajamat divatosra, és elmentem életem első házibulijába, és azt éreztem, hogy minden nagyon menő. Sőt, vehettem magamnak egy fülbevalót, úgy éreztem, hogy egy új élet kezdődött. Ez akkoriban nagy szám volt.

⁴ A Mattel cég 1959-ben bemutatott játéka egyike a világ legkelendőbb divatbabáinak.

⁵ A Mattel cég japán eredetű (Sekiguchi Corporation, 1974) játékmajma, 1985-ben hódította meg a világot egy rajzfilmsorozat hatására.

⁶ Erich Kästner német író 1949-ben megjelent gyerekgéniye, magyar nyelvre 1958-ban fordították le.

⁷ Agatha Christie (1890–1976): angol írónő, a krimi koronázatlan királynője.

⁸ ifjúsági könyvsorozatok

⁹ Szepes Mária: (1908–2007): író, forgatókönyvíró, költő, színész.

¹⁰ Kurt Vonnegut (1922–2007): amerikai regényíró és esszéista.

¹¹ Jerome David Salinger (1919–2010): amerikai prózaíró.

Rozsonits Tamás: Mikor robbant be a pop-rock zene az életedbe?

Hámori Eszter: Az egész életemet végigkísérte. Apukám zenemániás volt. Anyu is szerette a zenét, de inkább a klasszikust. Illés,¹² Elvis Presley,¹³ The Beatles,¹⁴ közös kedvenceik voltak. Nálunk állandóan szólt a zene. Volt lemezjátszónk és szalagos magnónk. Anyukám mesélte, hogy egészen picike koromban álltam a lemezjátszó mellett és énekeltem, hogy: „Oh Mammy, Oh Mammy Blue, Mammy Blue.”¹⁵ Még pelenkában toltam. A szüleim imádtak táncolni. A Gázműveknél dolgozott akkoriban Csallóközi Zoli, aki lemezlovasként is működött. Amikor megszerezte a legfrissebb slágereket, készített egy válogatást apámnak, amit én alig vártam. Na, azon vajon mik lesznek? A nagy váltás nálam hetedikes koromban történt, amikor az unokatesómékkal elkezdünk Queent¹⁶ hallgatni. Nekem ott állt a feje tetejére a világ. Attól kezdve éjt nappallá téve csak Queent hallgattam. Otthon állandóan ez bömbölt, a végén már anyám is megszerette.

Rozsonits Tamás: Te akkor már tanultál angolul? Értetted a szövegeket?

Hámori Eszter: Az orosz volt a kötelező nyelv az iskolában, az angol a Queen miatt jött, mert azt mondtam: nekem ezeket a szövegeket értenem kell! Elkezdtem kiszótározni, ami nagyon nehéz, sőt, szinte lehetetlen irány. Anglia valahogy mindig nagyon vonzott. Tizenhárom éves voltam, amikor anyuval kiutaztunk, mert élnek rokonaink Dél-Angliában, de természetesen megálltunk Londonban, ahol az érdekelt a legjobban, hogy a Piccadillyn bemehessek a Tower Record Store-ba. Beszabadultam oda és mondtam anyunak, hogy most hagyjon itt pár órára. Belehallgathattam lemezekbe, megfoghattam... még most is kiráz a hideg! Édes Istenem, ez itt a paradicsom! Hú, ez is, hú, az is! Legszívesebben felvásároltam volna a három emeletet, nem hittem, hogy van ilyen a Földön! Vettem lemezeket, amikre a minimális pénzünkből telt. Később, amikor már lehetett walkmant¹⁷ kapni, azt aztán le nem szedte rólam senki! Éjt nappallá téve zenét hallgattam. Láttam, hogy az osztálytársaim nem kattantak rá erre annyira, mint én, ez már az Árpád gimiben volt, ahol az orosz mellett második nyelvként angolt is tanulhattam. Hatalmas ugrást jelentett a nyelvtanulásban, amikor harmadik végén két hónapot tölthettem Angliában a rokonaimnál. Ott egy pékségben dolgoztam, ami rengeteget dobott a nyelvtudásomon. Elkezdtem beszélni! Addig is volt valami passzív tudásom, de meg nem mertem volna szólalni. Az mindig nagyon motivált, hogy megértsem a dalszövegeket.

Rozsonits Tamás: Szeretnél gimnáziumba járni?

Hámori Eszter: Imádtam! Isteni volt az osztályunk, noha manapság ritkán találkozunk, de a három legjobb barátom a gimis négyesünk tagja, még akkor is, ha mostanában ritkábban találkozunk. Ez a kötelék örök életű! A házibulik, az első koncertek... habár most elbizonytalanodtam, mert nem tudom, mi volt életem első koncertje! Talán a Prognózis,¹⁸ majd jött a KFT¹⁹-korszak. Az unokatesóm az egyik

¹² Illés együttes: (1957–1973): hazánk egyik legkiemelkedőbb beatzenekara volt az 1960–70-es években.

¹³ Elvis Presley: (1935–1977): amerikai énekes, zenész, színész. A rock and roll királya.

¹⁴ The Beatles (1960–1970): angol beatzenekar, a popzene legnagyobb hatású együttese.

¹⁵ Hubert Giraud és Phil Trimm dala; Magyarországon Kovács Kati tette sikeressé, Tardos Péter szövegével.

¹⁶ Queen (1970–1991): brit rockegyüttes.

¹⁷ A Sony cég által 1979-ben piacra dobott kis méretű, hordozható kazettás magnó.

¹⁸ Prognózis (1981–1987): népszerű magyar rockzenekar.

közös nyaralásunkra késve érkezett, és lelkesedve számolt be az előző napi balatoni KFT-konцерtról. Összel, amikor beindultak Budapesten a klubok, a másik unokatesóm, Ági is elkezdett KFT-re járni, és egyszer én is elmentem vele. Ági előre rángatott az első sorba, ahol Laár²⁰ kiszúrt magának, és elindult a kapcsolatunk, ami talán életem egyik legmeghatározóbb emberi kapcsolata lett. Kifordította a világot a sarkából nekem. Átbeszélgettünk egy éjszakát, és kinyitott egy olyan kaput számomra, mintha a Csodák Palotája bejáratán léptem volna át. Rádöbentem, hogy ezt kerestem! Nem kifejezetten a buddhizmust, hanem a spirituális világnézetet. Azt, hogy van más is azon kívül, amit látunk. Azóta ez végigkíséri az életemet. De a lényegét még nem mondtam el: az 1986-os Queen-koncert a Népstadionban, ahol majdnem az első sorban álltam. Ott elborult az agyam, és Ágival megindultunk az első sorok felé. Végem volt! Kész! Akkorra élményt jelentett, hogy nem akartam elhinni, hogy akit évek óta hallgatok, Freddie Mercury,²¹ öt méterre áll tőlem! Csúcsformában játszott a zenekar. Teljesen végem volt, holott alapvetően nem vagyok egy rajongó típus, de a Queen volt az egyetlen, akikért rajongtam. Soha többet senkiért! Persze, szerettem a zenét, de az az áhítatos, eszeveszett rajongás nem alakult ki senki más felé. Sem zenekar, sem zenészek felé. Volt még egy hatalmas élményem, 1987 januárjában, a Budapest Sportsarnokban a Deep Purple²² koncertjén nekinyomtak a kordonnak, ami félelmetes érzés. Biztos voltam benne, hogy itt a vég! Hogy elvisz a kaszás. Aztán a rendezők átemeltek minket a korláton, így közelről láttam a zenekart, ami óriási élményt jelentett.

Rozsonits Tamás: Akkoriban már elkezdted olvasni a zenei lapokat is?

Hámori Eszter: Igen, és könyveket is, akkoriban kezdtek kiadni ilyesmiket itthon, a Queen-könyv ma is megvan. Ifjúsági Magazin, Magyar Ifjúság, Világ Ifjúsága... ezeket mindig megvásároltam a Kolosy téri újságosbódében, miközben mentem a 165-ös buszhoz. Tudtam, melyik mikor jelenik meg, és aznap megvettem. Imádtam, és az utolsó betűt is elolvastam, még az impresszumot is. A posztereket meg óvatosan kiszedtem, és már mentek is fel a falamra. Főleg Queen, minden mennyiségben. Aztán az 1990-es években robbant be a west coast²³ az életembe.

Rozsonits Tamás: Merre tovább érettségi után?

Hámori Eszter: Kétszer felvételiztem a Közgázra.

Rozsonits Tamás: Ennyire oda akartál menni?

Hámori Eszter: Én? Dehogya akartam! A szüleim kitalálták, hogy nekem oda kell mennem. Én már akkor megmondtam, hogy nem. Matek-töri felvételi??? A töri még hagyján... az mondjuk érdekelt, de nem voltam jeles benne, a matek meg teljesen reménytelen volt. Persze nem vettek fel.

Rozsonits Tamás: Csalódott voltál?

Hámori Eszter: Á, dehogya! Tudtam, hogy így lesz! Anyukám szerzett nekem egy állást a CIB Bankban, érettségi után egy évig ott dolgoztam, vállalati hiteleket

¹⁹ KFT (1981–): az új hullámhoz sorolt népszerű magyar zenekar.

²⁰ Laár András (1955–): Karinthy-gyűrűs zeneszerző, szövegíró, zenész, humorista, költő; buddhista pap, a KFT együttes alapító gitárosa.

²¹ Freddie Mercury (1946–1991): brit énekes, dalszerző, a Queen együttes vezéregyénisége.

²² Deep Purple (1968–): a hard rock műfaj egyik legmeghatározóbb angol alapzenekara.

²³ Az amerikai rockzene egyik irányzata.

intéztem. Én, mint dupla szűz csillagjegyű, ha munkáról van szó, azt nagyon nyomom. Abban is a legjobb akartam lenni, és volt is olyan része, amit élveztem. Közben jártam a koncertekre, főként a Közgáz pincébe, meg előkészítőre is. Nagy haverságokat kötöttem a zenészekkel és akik ott lógtak, de rengeteg bulihelyre is jártunk, ahol táncolni lehetett, akkoriban gomba módra szaporodtak ezek. Aztán egyszer csak úgy éreztem, hogy elegendem lett a bankból és felmondtam. A zene mindig ott mozgott bennem, csak még nem tudtam, hogyan közelítsem meg. Tele voltam világmegváltó tervekkel, utazni akartam. Elmentem egy szerb maffiózóhoz dolgozni, vele állandóan utaztunk. A titkárnője voltam, akkor már elég jól beszéltem angolul, tolmácsoltam, fordítottam, meg kellett neki egy titkárnő, aki státuszszimbólum volt akkoriban (is). Minden tárgyalásra be kellett ülnöm, szép iroda, és jól megfizetett az akkori viszonyokhoz képest, cserében nem volt magánéletem, de ez akkor nem zavart. Akkoriban Birkás Attila²⁴ volt a barátom, aki írt már a Hello magazinba. Bevitt a szerkesztőségbe. Korábban, már gimnazista koromban rengeteg verset és novellát írtam. Szabályosan rá voltam kattantva az írásra. Laár András is állandóan biztatott, hogy írjak, mert nekem írnom kell! Nyüstölt, hogy adjam már az újabb és újabb novelláimat, aztán átbeszéltük együtt, elmondta, hogy látja ő, mit változtatna rajta. Imádtam Adyt. A szimbólumokat. Belevittem az írásaimba, elvont fogalmakat személyesítettem meg a novelláimban.

Rozsonits Tamás: Az, hogy zenekarban hangszeren zenélsz, nem volt opció?

Hámori Eszter: Jó kérdés... igazából nem is tudom, hogy ez miért maradt ki.

Rozsonits Tamás: Hogyan alakult a továbbtanulásod?

Hámori Eszter: 1993-ban jelentkeztem a Kodolányi János Főiskolára, ami meghatározó lépésnek bizonyult. Teljesen a magaménak éreztem. Csak érdekességként: Romhányi Áron²⁵ évfolyamtársam volt az angol szakon. Akkoriban nyílt a Banhof,²⁶ bár én addigra már ismertem Losóékat.²⁷ Állandóan mászkáltam a koncertekre, és a zenészek mindig haverkodni akartak velem.

Rozsonits Tamás: Hát azt nem csodálom...

Hámori Eszter: Nem feltétlenül akartak „valamit”, csak jöttek velem haverkodni. Azon vettem észre magam, hogy már megint a backstage²⁸-ben vagyunk és beszélgetünk, mintha az egész előre elrendeltetett volna, hogy nekem ebben a miliőben kell létezniem. Ez a Birkás Attila-korszak volt, ő akkor még benne volt az alakuló Manhattanban.²⁹ Vitt magával a próbákra, voltunk Kozma Tibinél,³⁰ járkáltunk házibulikba, egyre több és több zenésszel barátkoztunk össze. Aztán végül nem írta alá a szerződést a Manhattannel. Ebből keletkezett egy fals legenda: Környei Attila³¹ a kérdésre, hogy miért nem lett tag Birkás Attila, folyamatosan azt válaszolta: „Erre a magyarázat egy név: Hámori Eszter!” Hogy állítólag én nem engedtem, hogy ő

²⁴ Birkás Attila: zenész, újságíró.

²⁵ Romhányi Áron (1974–): több zenei díjjal kitüntetett billentyűs, zeneszerző.

²⁶ Zenés szórakozóhely-hálózat volt.

²⁷ Losonczy Pál, a The Perfect Name indie, britpop-zenekar billentyűse volt, a Banhof egyik alapítója.

²⁸ A színpad mögötti terület.

²⁹ 1991-ben alakult, az első fűegyüttes hazánkban.

³⁰ Az R-Go alapító gitárosa volt.

³¹ Környei Attila (1948–): zenész, menedzser, producer.

ebben részt vegyen. Ami egy tök nagy hülyeség, hiszen fogalmam sem volt, milyen szerződést készült aláírni a srácokkal Környei. Sőt: féltékeny sem voltam! Akkoriban sokat jártunk fel Cipőhöz,³² Attila barátja volt. Rengeteget beszélgettünk, próbáltuk megfejteni a világot. Így aztán szép lassan belecsúsztam ebbe az egészbe, nagyon magába húzott ez a világ.

Rozsonits Tamás: Azért is izgalmas ez az időszak, mert rengeteg kiadó, koncertszervező cégek, újságok, televíziók, rádiók kezdtek akkoriban.

Hámori Eszter: Úgy rántódtam igazán bele, még a főiskola előtt, hogy a Hello magazinba külföldi híreket írtam. Sok volt a szabadidőm, nem tudtam, mit kezdjek magammal, és anyukám egyik kolléganője szólt, hogy a Nap TV egy „Riporter kerestetik”-szerű tehetségkutatót indít. Anyám is biztatott, elmentem. A feladatokra már nem is emlékszem, csak arra, hogy odajött hozzám „A” Havas³³ és megkérdezte: „Maga tényleg újságíró akar lenni?” Mire én, hogy igen. Erre ő: „Na jó. Itt a számom, majd hívjon fel!” Volt egy sajtóügynöksége, a HT Press, elhívott oda dolgozni gyakornoknak. Gázsó L. Feri³⁴ volt az egyik főnököm, Kmetty Attila, Csík Ibolya³⁵ is ott dolgoztak, marha nagy mázlim volt, hogy ekkora nevekkal dolgozhattam együtt. Megtanítottak a szakma alapjaira. Aztán megszűnt a hírügynökség, mindenki ment tovább a maga útján: Ibi a Pesti Riportot vitte, Attila az Esti Hírlapba írt. Előtte már Feri behívott az irodájába és azt tanácsolta, lépjek tovább, mert itt már nincs hova fejlődni. Először egy magánviban angolt tanítottam, amikor felhívott Csík Ibolya, hogy írjak neki cikkeket a Pesti Riportba. Elkezdtem oda írogatni, akkor készítettem életem első interjút.

Rozsonits Tamás: Emlékszel, ki volt az első?

Hámori Eszter: Persze. Stohl András,³⁶ aki akkor még teljesen ismeretlen színész volt. Aztán felhívott Kmetty Attila, aki az Esti Hírlap vezető szerkesztője lett, hogy menjek át oda. Nem is akartam elhinni! A laphoz, amit a dédnagyanyám naponta olvasott! Oda meg vissza voltam, hogy oda írhatok. Ott jött be még markánsabban a zenevonal: Sunyóka³⁷ volt az egyik szerkesztő, a rockoldalt pedig Angyal Tivadar³⁸ és Naszály Gyuri³⁹ vitték, Gyuri a sportrovatot is. Éppen bandáztunk Gyuriékkal, amikor benyitott Sunyó, és a sajátos stílusában megkért, hogy menjek el a Fekete Lyukba,⁴⁰ az éppen alakuló Rockszövetség első gyűlésére. Ott aztán beindult minden: összehaverkodtam Nagy Feróval,⁴¹ Kiss Sanyival,⁴² de nem sorolom, mindenkivel. Új univerzum nyílt meg számomra. Nagyon jó időszak kezdődött, sokat jártam oda, és

³² Bódi László Cipő (1965–2013): énekes, dalszerző, a Republic együttes frontembere volt.

³³ Havas Henrik (1949–): Táncsics Mihály-díjas újságíró, egyetemi docens.

³⁴ Gázsó L. Ferenc (1953–): Táncsics Mihály-díjas újságíró, író, jogász.

³⁵ Csík Ibolya (1953–): újságíró, író, jogász.

³⁶ Stohl András (1967–): Jászai Mari-díjas színművész, televíziós műsorvezető.

³⁷ Mészáros Sunyó Sándor (1949–2020): a Szabad Föld és az Esti Hírlap vezető munkatársa, később a Pannon Rádió műsorvezetője és az Új Színház sajtófelelőse volt.

³⁸ Angyal Tivadar: A Beatrice és a Bikini együttesek technikusja volt, dalszövegeket és újságcikkeket is írt.

³⁹ Naszály György: sport és zenei szakújságíró, PR-szakember, számos zenész és zenei produkció sajtófőnöke.

⁴⁰ Fekete Lyuk: legendás zenés szórakozóhely volt az 1980-as évektől a Golgota utcában, a Vörösmarthy Művelődési Ház alatt.

⁴¹ Nagy Ferenc (1946–): Kossuth-díjas énekes, szerző, színész, a Beatrice és a Nagy Feró és a Bikini frontembere.

⁴² Kiss Sándor: zenei újságíró, PR-szakember.

rengeteg infót lehetett összegyűjteni. Minden reggel a Lyukban kezdődött a napom, Tivadarral kávéztunk, megérkezett Feró, Pirinyó,⁴³ ott indult be nekem igazából a zenei újságírás. Mire beértem a szerkesztőségbe, már volt legalább öt sztorim. Akkoriban még azt is meg lehetett írni, ha megjelent valakinek a lemeze. Még hír volt, ma már hol írhatod ezt meg? Később Naszály Gyuri írta az oldalt velem, de egy alkalommal nem volt a szerkesztőségben, és délelőtt jött Sunyó, hogy délután lesz a rockoldal lapzártája, meg kéne tölni, mert egy darab anyag sincs még. Hú, gondoltam mi lesz? Akkoriban még telefonszámokkal sem bővelkedtem a noteszemben. Mekkora kincs volt akkor egy ismert ember száma! Nem tudom, hogyan, de sikerült a „küldetés”. Elértem Demjén Rózsit⁴⁴ és még két-három ilyen nagy nevet, valahogy megszereztem a telefonszámukat. Elkészítettem velük az interjúkat, és négy ekkora nagyágyúval lett tele az oldal. Nem mutatta, de láttam, hogy Sunyó elismerése a csúcsra ugrott irányomban. Talán nem is gondolta volna, hogy ez sikerülhet nekem. Gondolhatod, milyen büszke voltam magamra! Onnantól kezdve ketten írtuk Naszály Gyurival a rockoldalt. Folyamatosan kommunikáltam a zenekarokkal, tartottam a kapcsolatot a kiadókkal, aztán már ők is kerestek engem. Így jutottam ki a kilencvenes évek végén Birminghambe, az Euróvíziós Dalfesztiválra Charlie-val, aki a mai napig nagyon jó barátom.

Rozsonits Tamás: Milyen módszert követsz az interjúkészítés folyamán? Ha elkészült, megjelenés előtt megmutatod a beszélgetőpartnerednek?

Hámori Eszter: Ez alap nálam. A végső egyeztetés. Nagyon fontos, hogy még véletlenül se maradjon félreértés a megjelent cikkben. Egyrészt én is félreérthettem valamit, másrészt ő is meggondolhatja magát, ha leírva látja, amit korábban elmondott. Többen ilyenkor meghátrálnak és kihúzatnak részeket. Számomra a hitelesség az első és legfontosabb alapelv! Mára ez is kiveszőben van a szakmában. Szeretek interjúzni, és nagyon jó érzés, hogy a beszélgetőtársaim megnyílnak előttem. Megtisztelő, sokszor megható. Engem mindig több érdekelt egy művészből, mint az, hogy például kijött az új lemeze. Az rendben van, de mi van vele most? Hogy érzi magát? Mit gondol a világról? Mi mozgatja? Hogyan születnek a dalai? Abban az időben még lehetett mélyebb dolgokról írni, és kaptunk erre teret is. Nem is kis terjedelmet. Sőt: ez érdekelte az olvasókat is!

Rozsonits Tamás: Előfordult, hogy egy-egy megjelent interjúdat újraolvastad?

Hámori Eszter: Hogyne, és büszke voltam rá! Értelmes gondolatokat közölt a művész, az olvasó kapott valamit! Ahogy én is. Azt is éreztem, hogy az interjúim okán én is adok valamit és közvetítek a világnak. Ráadásul nagyon élveztem ezt az egész közeget. Meg szarrá röhögtem magamat állandóan ezekkel a „hülyékkel”! Elképesztő figurák a legtöbben. Szép lassan én is a brancs tagja lettem. Először úgy voltam a fejükben, mint újságíró, az „ellenség”, de ez aztán eltűnt. Tudták, hogy előttem bármit mondhatnak, bárhogy viselkedhetnek, elő sem fordulhat, hogy másnap megírom.

Rozsonits Tamás: Milyen módszerekkel készültél egy-egy nagyobb interjúdra?

Hámori Eszter: Régen még nem volt Google; mivel más forrás nem nagyon állt rendelkezésre, így elkezdtem a dalszövegeket olvasgatni. Mit érzek meg én abból, hogy mi van abban az emberben? Mi mozgathatja ezt az embert, ha ilyen szövegeket

⁴³ Lengyel P. László fotóriporter, rockfotós.

⁴⁴ Demjén Ferenc (1946–): Kossuth-díjas énekes, szerző, basszusgitáros, a Bergendy együttes és a V'Moto-Rock tagja is volt.

írt? Régebbi interjúkat nem nagyon nézegettem, inkább az ismerőseit kérdezgettem, így informálódtam előzetesen. Ma mindez egy kattintás. Nagyon sokat lehet tanulni a mások által készített interjúkból is. Nem azt, hogy mit kérdezzek, hanem ha a válaszokban találtam valamit, amit tovább lehetett fejtegetni, arra lecsaptam. Ezeket kijegyzetelgetem magamnak. Az 1990-es évek végén tanultam asztrológiát, és megnéztem a leendő interjúalanyom képletét, elemezgettem a személyiségét. Egyszer David Copperfielddel⁴⁵ készítettem interjút, az ötödik kérdést követően megkérdezte: „Te megnézted a horoszkópomat?” Rájött. Hozzáteszem: amúgy ő is szeptember 22-én született... mondtam neki, hogy a pontos órát és percet nem sikerült kiderítenem, aztán az interjú végén magához húzott és a fülembe súgta.

Rozsonits Tamás: Technikailag hogyan bonyolítasz le egy interjút?

Hámori Eszter: Előzetesen jegyzeteket készítek és diktafont használok. Aztán azonnal leírom, ha erre van lehetőség, sokszor nem is kellett használnom a diktafont ilyenkor, annyira bennem mozgott a beszélgetés, hogy fejből le tudtam írni. Persze a hitelesség miatt aztán összevettem a diktafonra felvett szöveggel, tehát csak ellenőrzésre használtam a gépet.

Rozsonits Tamás: Az Esti Hírlap 1996-ban megszűnt. Hogyan tovább?

Hámori Eszter: Nagyon sajnáltuk mindannyian. Aztán a főiskolára kerültem, és akkoriban nyílt a Banhof,⁴⁶ ahova egyszer letévedt Nagy Gábor, aki akkor az Elon zenekar tagja volt a haverjával, Szabolcsi Gáborral. Nyomták a csajozós dumát, hogy mennyire ismerik a menő zenészeket, ami nálam nem nagyon jött be, aztán a végén nagy barátság kerekedett köztünk. Olyannyira, hogy az egész 1990-es éveket meghatározta és a mai napig tart. Rajtuk keresztül lettem west-coast rajongó: Toto,⁴⁷ Foreigner⁴⁸ stb. Rengeteget lógtam velük a budapesti klubokban, aztán a Balatonon, Almádi... a Kék Balaton, ami Sziszié volt, aki Rózsi legjobb barátja a mai napig, így Charlie⁴⁹ és Rózsi is állandóan ott voltak. Akkoriban alakult ki az egész létemet meghatározó baráti köröm. Rengeteg zenész. A legérdekesebb, hogy bárkivel haverkodtam össze, akár a sarki zöldséggel, két percen belül kiderült, hogy zenél. Csak egy példa: hét éve Szardínián nyaraltam a családommal. Ági unokatesómmal elindultunk este. Találtunk egy szállodát, aminek nyitva volt a bárja. Beültünk, aztán jöttek ilyen formák a kis húzogatós bőröndjeikkel, mondom Áginak: „Te, ezek zenészek!” Mire ő: „Te már tényleg hülye vagy, hogy mindenhol, mindenkihez zenészeket látsz! Szállj már le erről!” Én meg láttam rajtuk, hogy tuti turnéban vannak. Jó, a srácok felvitték a cuccaikat, aztán lejöttek, leültek a mellettünk levő asztalhoz, mire Ági: „Nézd, az egyik srác egy az egyben úgy néz ki, mint Freddie Mercury!” És tényleg úgy nézett ki! Ennyibe maradtunk és dumáltunk tovább magyarul. Erre átszólt „Freddie”: „Ti magyarok vagytok?” Mi meg: „Sì, ungheresi”. Kapásból elkezdte énekelni, hogy: „Tavaszi szél vizet áraszt...” Summa summarum kiderült, hogy ők egy Queen tribute zenekar, akik nagyon híresek Olaszországban. Másnap a környéken léptek fel és meghívtak minket. Így tehát megérkeztem Szardíniára és már a második nap egy turnébuszban ültem. Erre szokta mondani Charlie: „Hámori, te már zenész vagy!”

⁴⁵ David Copperfield (1956–): Emmy-díjas amerikai illuzionista.

⁴⁶ Banhof: legendás budapesti zenés klub volt.

⁴⁷ Toto: 1976-ban alakult amerikai rockzenekar.

⁴⁸ Foreigner: 1976-ban alakult amerikai rockzenekar.

⁴⁹ Horváth Károly (1947–): Liszt Ferenc-díjas énekes, az Olympia és a Generál tagja volt.

Rozsonits Tamás: Az hogyan alakult ki, hogy a hazánkba látogató külföldi sztárokat te kísérted az itt tartózkodásukkor?

Hámori Eszter: 1997-től a Mai Nap című lapnál kezdtem dolgozni. Murányi Marci⁵⁰ főszerkesztő elküldött engem Mándoki László⁵¹ sajtótájékoztatójára. Mondta, hogy vele van Bobby Kimball,⁵² a Toto énekese is, vele kellene egy interjú. Elmentem, beszélgettünk, megköszönte, én is, kész. Megírtam, és másnap sajtótájékoztató valamilyen hajón, ahol Bobby is jelen volt. Már ismerősként üdvözölt, és odaadta a fényképezőgépét, megkért, hogy fotózzam őt az eseményen. A végén, amikor már oszladozott a vendégsereg, elkezdtünk beszélgetni, este meghívott vacsorázni, majd hajnali kettőig beszélgettünk. Nagyon sokat és nagyon mélyet. Aztán egyszer csak csörgött a telefon a szerkesztőségben, és Bobby keresett. Elkezdtünk bratyzni, és meghívott, hogy találkozzunk Ausztriában, ahol a barátaival nyaral. Gondolkoztam kicsit a dolgon, aztán bevágódtam az autóba és meglátogattam őket. Klagenfurt mellett volt egy színház, és ott lépett fel egy musicalben minden este. Egy zseniális hetet töltöttem velük. Bobby imádott kaszinózni és mindig nyert. Kivett nekem egy szobát, maximálisan tiszteletben tartott. Igazi gentleman. Abban az időben készítette a szólólemezét, elképesztően jólesett, hogy a dalötleteket megmutatta nekem. Élveztem, hogy mesél a Toto zenekarról, Luke-ról,⁵³ a se veled, se nélküled kapcsolatukról. Aztán a Toto európai turnéra indult, ő amúgy is sok időt töltött Németországban, mert működött ott egy cége. Arra a turnéra becsatlakoztam. Bobby meghívására mentem velük egész Európában a saját kocsimmal, mert nem akartam a turnébuszban zavarni őket. Ott láttam bele először abba, hogy milyen egy professzionálisan megszervezett és lebonyolított turné. Rendes catering⁵⁴ a backstage-ben, mindenkinek naponta külön főztek, a ruhások, a technikusok, a stáb minden tagja tökéletesen végezte a dolgát, méghozzá örömmel! Elképesztő volt az egész gépezet! Nightliner⁵⁵... itthon ez elképzelhetetlen volt (és az is maradt). Amikor először felszálltam a buszunkba, elképedtem, hogy ilyen létezik! Bárpult, ágyak... nekik ez teljesen megszokott volt, és én is próbáltam nem vidéki kislányként viselkedni. És mindenki nagyon aranyosan viselkedett velem. Közben alaposan megfáztam, kicsit köhécseltem, és Simon⁵⁶ azonnal saját kezűleg teát főzött nekem, hozta a vitaminokat, pátyolgatott. David⁵⁷ pedig még a mínusz 15 fokban is papucsban és rövidnadrágban járt.

Rozsonits Tamás: A zenekar tagjai milyen viszonyban voltak egymással a koncerteken kívül? Mert hallani ezt-azt...

Hámori Eszter: Nagyon jóban voltak, kivéve a Bobby–Luke párost. Most sem tudom, hol tart a saga, legutóbb Bobby azt mesélte, hogy kibékültek, de úgy, hogy ő becsöngetett Luke házába, mire Luke kijött, magához ölelte, hogy „Brother!”. De hogy most mi az aktuális helyzet, azt nem tudom. Luke mesélt a sessionmunkáikról is,

⁵⁰ Murányi Marcell (1967–2021): újságíró, a Népszabadság, a Mai Nap és a Blikk főszerkesztője volt.

⁵¹ Leslie Mandoki (1953–): Németországban élő magyar dobos, producer.

⁵² Bobby Kimball (1947–): amerikai énekes, szerző, a Toto zenekar egyik alapítója.

⁵³ Steve Lukather (1957–): amerikai gitáros, szerző, hangszerelő, a Toto együttes egyik alapítója, a világ egyik legmeghatározóbb gitárosa.

⁵⁴ A stábot ellátó konyha, étterem.

⁵⁵ Luxus turnébusz, minden kényelemmel felszerelve (pl. ágyak, bár stb.).

⁵⁶ Simon Phillips (1957–): angol dobos, a világ egyik meghatározó ütőse.

⁵⁷ David Paich (1954–): virtuóz amerikai billentyűs, szerző, hangszerelő, énekes, a Toto zenekar egyik alapítója.

például Michael Jackson⁵⁸ *Thriller*⁵⁹ című lemezének felvételéről. Azt mondta, ritkán nézett be Jacko, de egyszer, amikor bement, meghallgatta és azt mondta: „Ez szar!” Mire ő: jó, de akkor mit változtassunk? Na, arra már nem kaptak választ. A világ egyik legjobb gitárosának mondta ezt! Bobbyval a barátság a mai napig megmaradt. De vissza az elejéhez: szóval, a Mai Napnál dolgoztam, ami Színes Mai Lap lett, amikor az megszűnt, visszamentem az akkori Mai Naphoz, de kicsit már untam, mert éppen tizenhét éve napilapoztam. Elegem volt abból, hogy nincs életem. Este kilencre estem haza hulla fáradtan, felhígult a zenészsakma, jöttek elő a celebek, kezdődött a lejtő. Pont akkoriban Murányi Marci felhívott, hogy menjek át a Blikkhez, vannak magazinjaik, az sokkal lazább, mert hetilapok. Ott meg az zavart, hogy összeraktam egy óra alatt, és azon filóztam, hogy haszontalan és céltalan vagyok, nem tudtam mit kezdeni magammal. Jött is egy mélyebb időszakom. Már nem csörgött a telefonom, tudod, ismered te is, milyen ez. Ha nem vagy ott, már nem vagy fontos. 2005-ben, amikor az Omega⁶⁰ sportcsarnokturnéra ment az országban, Molnár Csaba⁶¹ felkért, hogy legyek én a turné sajtósa Gréczi Zsolt⁶² mellett. Ez lett az első PR-melóm, amikor egy zenekar sajtóját intéztem. Úgy érzem, jól sikerült. Erre fel megkeresett Rosta Mari,⁶³ hogy csináljam meg az Illés PR-ját 2006-ban, ezzel párhuzamosan Guba Gáborék hívtak a Danubius Music céghez PR-munkatársnak. Elmondták, hogy ők külföldi zenekarokat hoznak be, hozták a Matt Biancót,⁶⁴ Al Di Meolát,⁶⁵ a Spyro Gyra⁶⁶-t, Rhoda Scott⁶⁷-ot és utána még megszámlálhatatlanul sok zenekart. Így kerültek képbe a külföldi sztárok. A PR-munkán kívül totál belefolytam a szervezésbe is. Imádtam csinálni, benne volt a zene iránti rajongásom, azt éreztem, hogy élek ebben a közegben. A munka oldaláról megtapasztaltam azt a profizmust is, amit a Toto-turnén láttam. A gyakorlatban tanultam meg egy csomó mindent, hogy kell ezt jól csinálni. Találkoztam profi turnémenedzserekkel, fontos embereket ismertem meg. Plusz a világsztárokat, akik mind kedvesek, udvariasak, alázatosak, ellentétben ... gondolhatod! Imádtam a nyüzsgést, ebben a közegben létezni. Ehhez még bekapcsolódott Bogdan⁶⁸ és a Livesound, akinek szintén elkezdtem sajtósként dolgozni, és azért volt ez pluszban is fantasztikus, mert kizárólag olyan zenekarokkal dolgozott, akikért én odavoltam. Így jött a barátságom Jon Lorddal⁶⁹... hát Jon... mindjárt elsírom magam. Nagyon mélyen voltam, amikor megismerkedtünk, a magánéleti problémáim miatt. Jon szerintem négy éjszakát végigbeszélgetett velem. Azt éreztem, hogy olyan közel vagyok hozzá, mint eddig még nagyon kevesekhez! Anyukámat is meg akarta ismerni, és egy tündér volt, ahogy viselkedett vele. Ő egy csodaember volt! Őt is Bogdannak köszönhetem, ahogy a Uriah Heepet,⁷⁰ hogy Mick

⁵⁸ Michael Jackson (1958–2009): amerikai énekes, szerző, táncos, a pop királya.

⁵⁹ Michael Jackson 1982-ben megjelent hatodik nagylemeze, a világ egyik legnagyobb példányszámban eladott hanghordozója.

⁶⁰ 1962-ben alakult Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas zenekar.

⁶¹ Molnár Csaba: sikeres rockmenedzser volt, ma politikus.

⁶² Réthly Ákos: zenei újságíró volt, a Memento Park ügyvezetője.

⁶³ Rosta Mária: a Zikkurat Ügynökség vezetője, menedzser, producer.

⁶⁴ Matt Bianco (1983–): brit zenekar, latinos, dzsesszes beütéssel.

⁶⁵ Al Di Meola (1954–): amerikai dzsesszgitáros, a fúziós zene egyik legnagyobb hatású hangszeres virtuóza.

⁶⁶ Spyro Gyra (1974–): amerikai fúziós dzsesszzenekar, a műfaj egyik legnagyobbja.

⁶⁷ Rhoda Scott (1938–): amerikai dzsesszorgonista.

⁶⁸ Bogdan Gomilko: koncertszervező-menedzser, a Livesound cég ügyvezetője.

⁶⁹ Jonathan Douglas Lord (1941–2012): angol billentyűs, szerző, hangszerelő, a Hammond orgona legnagyobb virtuóza, a Deep Purple alapítója, a Whitesnake tagja volt.

⁷⁰ 1969-ben alakult angol hard-rock zenekar

Box⁷¹ és én imádjuk egymást, ezek a kapcsolatok óriási jelentőségűek az életemben. Marco Mendoza.⁷² Ő úgy gondolja, biztos, hogy mi már az előző életünkben is ismertük egymást. Képzeld, egyszer kiraktam egy közös fotót a netre, és akik nem ismerték őt, kérdezték, hogy ki ő, a tesóm? Mert hasonlítunk egymásra külsőleg is. Van köztünk valami annyira furcsa összetartozás-érzés, ami valóban lehet, hogy egy előző életre vezethető vissza. Összeségében megszámlálhatatlan külföldi és magyar produkcióban vettem részt, fel sem tudnám sorolni...

Rozsonits Tamás: Mivel foglalkozol most?

Hámori Eszter: Van a Sexnuggets nevű zenekarom, küzdök velük, mint disznó a jégen. Hiába baromi jók, nekem könyörögnöm kell az általad is ismert sornak. Van egy kör, akik egymás közt osztják a lapokat, az senkit nem érdekel már, hogy mennyire jó egy zenekar. Emellett a Kelemen Kabátban sajtósa vagyok, Boldit imádom, egy kivételesen értelmes és jó srác. Ezenkívül az újságírás is megmaradt valamennyire az életemben, a Metropolnál vagyok jelenleg lapszerkesztő és online szerkesztő.

Rozsonits Tamás: Gondoltál már arra, hogy az interjúdat kötetbe rendezd?

Hámori Eszter: Nagyon sajnálom, de nem tettem el őket, nincsenek meg. Írni szeretnék, még a formáján gondolkodom. Mindenhonnan jön az impulzus, hogy írnom kéne. Nagyon ott lebeg ez, hogy írnom kell. Azt szeretném, ha egyszer könyvem jelenik meg, az jó legyen! Látod te is, ki mindenki ír könyvet manapság, és jó részük minősíthetetlen.

Rozsonits Tamás: Komoly szakmai tapasztalattal a hátad mögött, ismerve a nemzetközi és a hazai zeneipart: véleményed szerint van esélye a magyar könnyűzenének nemzetközi szintéren?

Hámori Eszter: Sok buktatója van ennek, mindjárt az első, a nyelv. Magyar nyelven lehetetlen az áttörés, angolul meg nagyon jó szinten kellene tudni, még akkor is marad akcentus. A másik, amit én magyar hangzásnak hívok, amit nehéz szavakba önteni, de ha hallgatok egy nótát, azonnal tudom, hogy ez magyar. Az énekes még meg sem szólalt, már addig. A harmadik az, hogy külföldön azért még mindig létezik egy nem túl jó megítélésünk, hogy nem tartozunk a menők közé. Szívesen kezdeményeznék egy kísérletet, hogy például egy amerikai producernek odaadnám egy magyar előadó dalát, és azt mondanám, hogy ő például német, akkor lehet, hogy más lenne a hozzáállása. Külföldön még mindig csak legyintenek ránk: kicsi ország, nem foglalkozunk vele. Nagyon nehéz áttörni, pedig a mai előadóknak már ott a világháló. És természetesen az anyagiak: a külföldi előadóba iszonyatos pénzt tolnak. Nyilván úgy vannak ezzel a külföldi kiadók, hogy ezt a hatalmas összeget nem egy idegen ország előadójába tolják bele, hanem a sajátjukba. Ha buknak végül, azt is otthon tegyék. Ami talán a legfontosabb, hogy kint ennek kultúrája és hagyománya van. Ott magántőkét és nem állami pénzt fektetnek ebbe. Itthon meg mindenki az állam pénzére ácsingózik, ami a róka fogta csuka, mert az állam a popzenébe nem tud annyi pénzt rakni, hogy az kint is eredményes és látható legyen. Ezen az úton soha senki nem fog befutni nemzetközi szinten. Itthoni megmozdulásokra elég, egy-egy nagykoncert, klip, lemezfelvétel, de hogy állami pénzből bárki áttörő sikert érjen el

⁷¹ Mick Box (1947–): brit gitáros, a Uriah Heep egyik alapítója.

⁷² Marco Mendoza (1963–): amerikai basszusgitáros, szerző, számos vezető rockzenekarban játszott: Thin Lizzy, Whitesnake, Dead Daisies stb.

külföldön, az teljesen esélytelen. Mert mire futja egy zenekarnak az államilag támogatott külföldi fellépés, esetleg turné? Arra, hogy a repülőjegyet megvedd. De ezen túl ott egy csomó pénz kellene beleölni marketingbe, stb., hogy ott is meginduljon valami. Nagyon átfogó így ez, részegységek sorozata. Ami pedig a legmeghatározóbb, mert én láttam a magyar sztárok és a világsztárok közti hatalmas különbséget, az az, hogy a kintiekben óriási szakmai tudás, alázat, meló, kitartás és hála van, itthon meg... hát más. Ott ruha kell, hogy legyen a császáron! Itt még mindig nem. Itt még mindig az a legfontosabb, hogy kinek a kijéne a kije, és ha valaki valakinek a valakijének a valakije, akkor ő például az ország legjobb basszusgitárosa, dobosa vagy a zenekara lesz. Kint ez nincs így. Azt gondolom, hogy itt valójában nem változott semmi. Volt egy időszak, amikor azt éreztem, hogy a zeneipar itthon is felpozsduilt, aztán nem történt semmi. Eleve nehéz menet ez, de úgy, hogy még nagyképűek is vagyunk, na, az nem megy! Az reménytelen. A hazai zeneipar szereplőinek egy része el van szállva a semmire. Még egy rendes turnéban sem voltak soha az életükben. Teljes félreértésben leledzenek. Kár pedig, én is belebotlom eszméletlenül tehetséges zenekarokba és ismeretlen, tehetséges zenészekbe, ők meg nem nyomulnak. Volt egy zenekarom, az Amberjack, azt zseniális zenészek alkották. Egytől egyig! Aztán Moczó Martin kivételével feladták és abbahagyták. Vajon hányan hagyják még abba, akik feladják, mert nem tudnak hozzádörgölözni ahhoz a körhöz, emberekhez, akik eldöntik kit játszanak a rádiók és kik lépjenek fel a fesztiválokon. Akik csak simán jól zenélnék? Ott tartunk, hogy eladják a hangszereiket és befejezik, holott zsenik, csak áttörhetetlennek látják ezt a falat, a saját helyzetüket pedig kilátástalannak. Én is így vagyok ezzel, de én azért nem adom fel, mert nem engedném el a Sexnuggets-es fiúk kezét, és bármilyen is, de nehezen képzelem el az életem anélkül, hogy ez az egész a mindennapjaim része legyen. Ráadásul mintha a sors is azt akarná, hogy ne adjam fel: mostanában sorra találunk meg külföldi zenekarok, hogy szervezzek nekik koncerteket.

Rozsonits Tamás: Téged is olyan embernek ismerlek, aki egész életében tanul. Most is vizsgára készülsz. Hova jársz és mit tanulsz?

Hámori Eszter: Az Integrál Akadémiára járok, integrál tanácsadóként végzünk itt, de maga az utazás, amíg eljutunk odáig, az fantasztikus! Elképesztően jó a közeg, a csoporttársak, az előadók... sorsszerű, ahogy eljutottam oda: egy barátnőmet látogattam meg, és beszélünk a nyári tervekről, mesélte, hogy ő majd megy egy „intás táborba”. Nem is hallottam előtte erről, ő mesélt: spiritualizmus, pszichológia. Mire én: évek óta ezt keresem! Megnéztem a honlapjukat és azonnal jelentkeztem. Nagyon jó itt tanulni, szoktuk is mondani egymásnak, hogy itt senki nem néz minket hülyének! Alap a spiritualitás mindenki számára. Racionálisan kevésbé megfogható, mégis működő tanítások ezek. Gánti Bence alapította ezt a sulit itthon, nagyon meghatározó az ő személye. Ken Wilber⁷³ amerikai gondolkodó hozta létre az irányzatot, aki fejlődéslélektani, filozófiai, pszichológiai és hittel kapcsolatos munkáit egyesítette ebben, amit integrál szemléletnek hív. Rájött, hogy minden mindennel összefügg. Amit tanulunk, a mindennapokban is remekül tudjuk használni. Nem válik mindegyikünk segítővé, sokan azért járnak ide, mert saját magukat akarják jobban megismerni. Rengeteg pszichológiát tanulunk, most, harmadéven pszichopatológiát. Nehéz tananyag, lelkileg is. A végén szakdolgozatot írunk, én már választottam is témát, ami arról szól, hogyan viseljük el a sikert integrál szemléletben. Ehhez

⁷³ Ken Wilber (1949–): amerikai filozófus, pszichológus, teológus, az integrál elmélet atyja.

zenészekkel szeretnék interjúkat készíteni, hogy ő hogy dolgozzák fel a sikert és a sikertelenséget. Honnan jönnek, mennyire vágynak a sikerre, amikor megérkezik, hogy dolgozzák fel. Ha nincs, azt is. Hogyan hat ez az életükre, mélyen szeretnék belemenni ebbe.

Rozsonits Tamás: Ez azt jelenti, hogy most kiegyensúlyozottnak érzed magad?

Hámori Eszter: Igen, persze sok csalódás ért az elmúlt években, de letisztult bennem, hogy kik azok, akik valóban a barátaim. Hét éve van egy kiegyensúlyozott, szeretetteljes párkapcsolatom, természetesen egy zenésszel. Vannak elveim, nem vagyok hajlandó nyalizni senkinek. Hiszem, hogy az őszinteség visz előre, nincs kedvem a képmutató érdekkapcsolatokhoz. Persze nem könnyű így érvényesülni, de azért nem adom fel!